

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 22/20
Λουξεμβούργο, 3 Μαρτίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση C-717/18
X (Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Διπτό αξιόποιο)

Τα βελγικά δικαστήρια, για να εκτιμήσουν αν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως σε βάρος προσώπου καταδικασθέντος στην Ισπανία για το αδίκημα της εξύμνησης της τρομοκρατίας και του εξευτελισμού των θυμάτων της πρέπει να εκτελεστεί χωρίς να εξετασθεί αν το αδίκημα αυτό τιμωρείται και στο Βέλγιο, οφείλουν να λάβουν υπόψη τη διάρκεια της ποινής που προβλέπεται από την ισπανική νομοθεσία όπως είχε εφαρμογή στις τελεσθείσες πράξεις

Με την απόφαση X (Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Διπτό αξιόποιο) (C-717/18), εκδοθείσα στις 3 Μαρτίου 2020, το τμήμα μείζονος συνθέσεως του Δικαστηρίου έκρινε ότι, προκειμένου να εξακριβωθεί αν η αξιόποινη πράξη για την οποία έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως τιμωρείται, εντός του κράτους μέλους εκδόσεως, με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, όπως η ποινή αυτή και το μέτρο αυτό ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού, το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιου για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης¹ (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο) επιβάλλει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να λάβει υπόψη το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως όπως αυτό ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και όχι όπως ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως. Ο ως άνω έλεγχος καθίσταται αναγκαίος καθόσον, δυνάμει της διατάξεως αυτής, η εκτέλεση των ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως που εκδίδονται για ορισμένες αξιόποινες πράξεις τιμωρούμενες με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών δεν μπορεί να εξαρτάται από τον έλεγχο του διπτού αξιοποίνου της πράξεως, δηλαδή από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές τιμωρούνται επίσης από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

Το 2017 η Audiencia Nacional (ανώτερο ειδικό ποινικό δικαστήριο, Ισπανία) καταδίκασε τον X, μεταξύ άλλων, για πράξεις τελεσθείσες το 2012 και το 2013, οι οποίες στοιχειοθετούσαν την αξιόποινη πράξη της εξύμνησης της τρομοκρατίας και του εξευτελισμού των θυμάτων της, που προβλέπεται στο άρθρο 578 του ισπανικού ποινικού κώδικα όπως αυτός είχε κατά τον χρόνο τελέσεως των πράξεων αυτών. Ως εκ τούτου, του επέβαλε ποινή φυλακίσεως δύο ετών, η οποία ήταν η μέγιστη ποινή που προέκυπτε από την τότε ισχύουσα σχετική ισπανική ποινική διάταξη. Ωστόσο, το 2015, η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε και προβλέπει πλέον ποινή φυλακίσεως μέχρι τρία έτη.

Δεδομένου ότι ο X μετέβη από την Ισπανία στο Βέλγιο, η Audiencia Nacional (ανώτερο ειδικό ποινικό δικαστήριο) εξέδωσε το 2018 ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως σε βάρος του για την αξιόποινη πράξη της «τρομοκρατίας», η οποία περιλαμβάνεται στον κατάλογο των αξιόποινων πράξεων τις οποίες αφορά η κατάργηση του ελέγχου του διπτού αξιοποίνου. Το hof van beroep te Gent (εφετείο Γάνδης, Βέλγιο), επιληφθέν κατόπιν ασκήσεως εφέσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτελέσεως του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως, αποφάσισε να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο λόγω των αμφιβολιών που διατηρεί όσον αφορά το κείμενο του άρθρου 578 του ισπανικού ποινικού κώδικα που πρέπει να ληφθεί υπόψη (εκείνο που ίσχυε κατά τον χρόνο των

¹ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης ή εκείνο που ίσχυε κατά την ημερομηνία εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως) προκειμένου να εξακριβώσει αν πληρούται εν προκειμένω η προϋπόθεση σχετικά με το όριο στερητικής της ελευθερίας ποινής ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών.

Το Δικαστήριο επισήμανε καταρχάς ότι το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσου δεν διευκρινίζει ποιο χρονικά εφαρμοστέο δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν στο δίκαιο αυτό έχουν επέλθει τροποποιήσεις μεταξύ της ημερομηνίας των πραγματικών περιστατικών και της ημερομηνίας εκδόσεως, ή ακόμη και της ημερομηνίας εκτελέσεως, του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Ειδικότερα, η χρησιμοποίηση οριστικής ενεστώτα στην ως άνω διάταξη δεν παρέχει τη δυνατότητα να συναχθεί ότι το χρονικά εφαρμοστέο δίκαιο που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι εκείνο που ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως.

Στη συνέχεια, όσον αφορά το γενικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή, το Δικαστήριο παρατήρησε ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσου προβλέπει, ιδίως, ότι ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως μπορεί να εκδίδεται για καταδικαστικές αποφάσεις επιβάλλουσες ποινή τουλάχιστον τεσσάρων μηνών. Το ως άνω ελάχιστο όριο μπορεί να αφορά μόνον τη συγκεκριμένη ποινή που επιβλήθηκε με την καταδικαστική απόφαση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως που είχε εφαρμογή στις πράξεις επί των οποίων εκδόθηκε η απόφαση αυτή και όχι στην ποινή που θα μπορούσε να επιβληθεί δυνάμει του ισχύοντος κατά την ημερομηνία εκδόσεως του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως δικαίου του κράτους μέλους αυτού. Η κατάσταση δεν μπορεί να είναι διαφορετική όσον αφορά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσου. Πράγματι, η ερμηνεία κατά την οποία η δικαστική αρχή εκτελέσεως θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως όπως αυτό ίσχυε σε διαφορετική κάθε φορά ημερομηνία, αναλόγως του αν η αρχή αυτή εξετάζει αν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως μπορεί να εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσου ή αν το εν λόγω ένταλμα συλλήψεως πρέπει να εκτελεστεί χωρίς έλεγχο του διπλού αξιοποίνου της πράξεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσου, θα έθιγε τη συνεκτική εφαρμογή των δύο αυτών διατάξεων.

Επιπλέον, η ερμηνεία κατά την οποία το χρονικά εφαρμοστέο δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι εκείνο που είχε εφαρμογή στις οικείες πράξεις επιρρωννύεται από το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαίσου. Η διάταξη αυτή προβλέπει ιδίως ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως περιέχει τα στοιχεία σχετικά με την επιβληθείσα ποινή ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκδόσεως, καθόσον τα στοιχεία αυτά πρέπει να υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως-πλαίσου. Από το ως άνω έντυπο προκύπτει ότι τα στοιχεία αυτά αφορούν την «επιβληθείσα» ποινή και, επομένως, η ποινή αυτή είναι, αναλόγως της περιπτώσεως, αυτή η οποία μπορεί να επιβληθεί ή όντως επιβλήθηκε με την καταδικαστική απόφαση και, επομένως, αυτή που προκύπτει από το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως όπως είχε εφαρμογή στις οικείες πράξεις.

Το Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι η ερμηνεία αυτή του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσου επιρρωννύεται από τον σκοπό της, που είναι η διευκόλυνση και επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας με τη θέσπιση ενός νέου απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας. Επομένως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει να μπορεί να στηριχθεί στα στοιχεία σχετικά με τη διάρκεια της ποινής που περιλαμβάνονται στο ίδιο το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Το να απαιτείται από την εν λόγω αρχή να εξετάζει αν το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως που είχε εφαρμογή στις οικείες πράξεις τροποποιήθηκε μετά την ημερομηνία τελέσεώς τους, αφενός, θα αντέβαινε προς τον σκοπό της αποφάσεως-πλαίσου και, αφετέρου, θα ήταν αντίθετο προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου, λαμβανομένων υπόψη των δυσχερειών τις οποίες θα μπορούσε να αντιμετωπίσει η εν λόγω αρχή για να προσδιορίσει ποιο χρονικά εφαρμοστέο δίκαιο θα μπορούσε ενδεχομένως να ληφθεί υπόψη.

Τέλος, το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι το γεγονός ότι η επίμαχη αξιόποινη πράξη δεν μπορεί να συνεπάγεται την παράδοση χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιίου της κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιου δεν σημαίνει, παρά ταύτα, ότι η αρμόδια αρχή πρέπει να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Πράγματι, εναπόκειται στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να εξετάσει, σε σχέση με την πράξη αυτή, το κριτήριο του διττού αξιοποιίου της πράξεως το οποίο τίθεται με το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως-πλαίσιου.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106